

עמ"ת 43078/05/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 43078-05-23

בפני
העורר
נגד
המשיבה
כבוד השופט אוהד גורדון
פלוני (עציר) על-ידי ב"כ עו"ד ר' סואעד
מדינת ישראל

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום (כב' השופט פס) מיום 15.5.23. בית המשפט הורה על הארכת מעצרו של העורר עד להחלטה אחרת, ועל הגשת תסקיר שירות המבחן בעניינו. דיון המשך נקבע ליום 10.7.23.

1. לעורר מיוחסות כניסה לישראל שלא כחוק, ותקיפה של בת זוגו ביום 22.4.23 באירוע, שכלל קללות, משיכה בשיערה של בת הזוג והשלכתה לעבר ספה, איומים על חייה, מכות ברגלה באמצעות מגש מתכת, ועוד כמתואר שם, וכל זאת באירוע מתמשך.

2. בהחלטה מושא הערר, קבע בית המשפט קיומן של ראיות לכאורה ודחה את טענת העורר ל"כרסום" בעצמת הראיות. נקבע, כי האישום מושתת על תלונת בת הזוג, המגובה בעדויות של אמה ואחיה להם סיפרה על שאירע בסמוך למקרה. בנוסף בת הזוג הטיחה באמו של העורר, בביקור אצלה בחברון למחרת האירועים, כי העורר הכה אותה בערב הקודם והדבר עולה מעדותה ומדברי אימה. לבסוף צוין, שהעורר עצמו אישר שמשך את המתלוננת מהשיער לתוך הבית, אקט שלשיטתו אינו "הרבעה".

3. העורר טען כי התקופה שנקבעה להגשת תסקיר מופרזת. עוד חזר על הטענות בדבר עצמת הראיות, בטענה כי התלונה הוגשה בחלוף ארבעה ימים מהאירוע ואישור רפואי שהוצג לצורך זה הושג לצרכי התלונה, כי בפני אחיה שהגיע לבקרה אותו יום לא טענה בת הזוג לאלימות ובהמשך יצאה עם העורר לקניות, כי אין להעניק משקל לדברי אח אחר בשם מודחי שכן זה נקט באלימות כלפי העורר טרם הגשת התלונה שהגשתה נועדה למנוע תלונה נגדו, וכי תיאורי אם המתלוננת שונים משל המתלוננת וזו לא שמעה ממנה על אלימות במהלך נסיעתן לחברון. לבסוף נטען, שאין לייחס משקל לכך שלעורר אין אישור שהיה, שכן הוא גר במקום בו מתגוררים אלפי תושבי שטחים.

4. לאחר עיון ושקילה, לא אוכל להדרש לערר. זהו "ערר ביניים" - התוקף החלטה שאינה מסיימת את הדיון בערכאה הדיונית. למרות שניתן להגישו, ההידרשות לו לרבות קיום דיון בו מסורה לשיקול דעת בית המשפט, ותיעשה במקרים חריגים בלבד כגון במקרים של טעות משמעותית ובולטת, או חשש ממשי לחוקיות המעצר. זו ההלכה העקבית, שאושרה גם בעיתוי הנוכחי בו קיימת המתנה לתסקירי שירות המבחן מטעמי עומס. ראו למשל בש"פ 1498/23 פלוני נ' מדינת ישראל (24.2.23) והפסיקה הנזכרת בפסקה 9 להחלטה.

5. המקרה שלפניי אינו חריג, ואינו מצדיק הידרשות ל"ערר ביניים". המשותף להשגות השונות שמעלה עמוד 1

ההגנה הוא, כי הן עוסקות במהימנות התלונה כנגד העורר - מישור, שכידוע אינו נבחן ככלל בשלב המעצר עד לתום ההליכים ולענייננו אינו מצדיק הידרשות לערר ביניים.

6. אף יתר ההשגות לא עולות כדי חריג לכלל האמור. ההידרשות לתסקיר במקרים העוסקים באלימות קשה בתוך המשפחה היא לגיטימית והולמת, המעשים בשילוב השהיה הבלתי חוקית מקימים עילות בעצמה המצדיקה את המשך המעצר עד להכרעה סופית, ומשך הזמן שנקבע לקבלת תסקיר אינו חריג בנוף הליכי המעצר. גם ההתייחסות בהחלטה מושא הערר לעבירת השהיה נעשתה בצורה רלבנטית והולמת, ואין בה פסול.

7. לכן, לא אוכל להידרש לערר והוא נמחק.

8. המזכירות תשלח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אייר תשפ"ג, 17 מאי 2023, בהעדר הצדדים.